

พระราชบัญญัติ

เงินตรา

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- พระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑
- พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓
- พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๓
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๕
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๕
- พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๗
- พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ชื่อหรือขายทันที” หมายความว่า ชื่อหรือขายโดยโอนทางโทรเลข

“หลักทรัพย์ต่างประเทศ” หมายความว่า หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศหรือของทบวง การชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ

“อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาด” หมายความว่า ความยิ่งหย่อนแห่งน้ำหนักและเนื้อโลหะของ เหรียญกษาปณ์จากอัตราที่กำหนด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
เงินตราและหน่วยของเงินตรา

มาตรา ๖ เงินตราได้แก่เหรียญกษาปณ์และธนบัตร

มาตรา ๗ หน่วยของเงินตราเรียกว่า “บาท” หนึ่งบาทแบ่งเป็นหนึ่งร้อยสตางค์
คำว่า “บาท” นั้น จะใช้เครื่องหมาย “บ.” แทนก็ได้

มาตรา ๘ การกำหนดค่าเสมอภาคของบาท ให้กำหนดโดยเทียบน้ำหนักทองคำบริสุทธิ์
เมื่อเห็นสมควรกำหนดค่าเสมอภาคของบาทหรือเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของบาทให้กระทำ
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ จำหน่าย ใช้ หรือนำออกใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใด ๆ แทนเงินตรา
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ให้กระทรวงการคลังจัดทำและนำออกใช้ซึ่งเหรียญกษาปณ์
ชนิด ราคา โลหะ อัตราเนื้อโลหะ น้ำหนัก ขนาด ลวดลาย และลักษณะอื่น ๆ (ถ้ามี)
ของเหรียญกษาปณ์รวมทั้งอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ เหรียญกษาปณ์เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายไม่เกินจำนวนที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ เหรียญกษาปณ์ชำรุดไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
เหรียญกษาปณ์ต่อไปนี้เป็นเหรียญกษาปณ์ชำรุด
(๑) เหรียญกษาปณ์ที่ถูกตัด หรือถูกตอก หรือตี หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้บุบสลาย
หรือชำรุดจนเสียรูปหรือเปลี่ยนแปลงในดลภาค หรือทำให้น้ำหนักลดลง หรือ
(๒) เหรียญกษาปณ์ที่มีน้ำหนักลดลงเพราะสึกหรอไปตามธรรมดาจนเกินกว่าสองเท่าครึ่ง
ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการคลังรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ชำรุดตามมาตรา ๑๒ (๒)

มาตรา ๑๔ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดทำจัดการ และนำออกใช้ซึ่งธนบัตร
ของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ต่อไป
ให้รัฐมนตรีประกาศ ชนิด ราคา สี ขนาด และลักษณะอื่น ๆ ของธนบัตรที่จะออกใช้ใน
ราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีที่จะนำออกใช้ซึ่งธนบัตรถอนคืน

มาตรา ๑๕ ธนบัตรเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายโดยไม่จำกัดจำนวน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้นำออกใช้ซึ่งธนบัตร เว้นแต่เป็นการแลกเปลี่ยนทันที กับ
(๑) ธนบัตรที่นำออกใช้ไปก่อนแล้ว ซึ่งถอนคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ
(๒) สินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีค่าเท่ากันและระบุไว้ในมาตรา ๓๐ ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชี
ทุนสำรองเงินตราที่รักษาไว้ตามมาตรา ๒๖

ธนบัตรได้ชื่อว่าออกใช้นับแต่เวลาที่นำออกใช้และก่อนถอนคืน

มาตรา ๑๗ ธนบัตรที่ถอนคืนจากธนบัตรออกใช้จะเลิกใช้และทำลายเสียหรือจะเก็บไว้ และนำออกใช้อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ ธนบัตรชำรุดไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

ธนบัตรต่อไปนี้ เป็นธนบัตรชำรุด

(๑) ธนบัตรครึ่งฉบับ คือครึ่งหนึ่งของธนบัตรซึ่งได้ถูกแยกตรงกลาง หรือใกล้กับกลางเป็นสองส่วนตามยี่

(๒) ธนบัตรต่อท่อนผิด คือ ธนบัตรซึ่งมีส่วนของธนบัตรฉบับอื่นมาต่อเข้าเป็นฉบับเดียวกัน หรือ

(๓) ธนบัตรขาดวินหรือลบเลือน คือ ธนบัตรซึ่งส่วนหนึ่งขาดหาย หรือมีเหตุที่ทำให้อ่านข้อความหรือตัวเลขไม่ได้ความ

มาตรา ๑๙ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนธนบัตรชำรุดตามข้อจำกัดหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจถอนคืนธนบัตรออกใช้ ชนิดและราคาใด ๆ โดยให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้

การถอนคืนธนบัตรออกใช้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในประกาศถอนคืนธนบัตรออกใช้อย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดและราคาของธนบัตรที่ถอนคืน

(๒) ระยะเวลาให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนซึ่งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับธนบัตรที่ถอนคืน

มาตรา ๒๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืน ตามความในมาตรา ๒๐ บรรดาธนบัตรที่รัฐมนตรีประกาศถอนคืนไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้ภายในสองปี นับแต่วันที่ธนบัตรถอนคืนตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๒ บรรดาธนบัตรที่ตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย ตามความในมาตรา ๒๑ ซึ่งมีได้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นภายในเวลาที่กำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนได้ ให้ถือว่าเป็นธนบัตรที่ถอนคืนแล้วจากธนบัตรออกใช้ และจะโอนสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งที่มีค่าเท่ากันซึ่งถือไว้เป็นทุนสำรองเงินตราตามมาตรา ๒๖ ให้เป็นรายได้ของแผ่นดินก็ได้

หมวด ๒

การดำรงไว้ซึ่งค่าของบาท

มาตรา ๒๓ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยซื้อหรือขายทันทีซึ่งดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามที่ธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรจะเรียกให้ซื้อหรือขาย แต่การซื้อหรือขายคราวหนึ่ง ๆ ต้องไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่จำเป็นต้องซื้อหรือขายทันทีตามความในวรรคก่อนในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เงินตราต่างประเทศนั้นมีใช้เป็นเงินตราที่พึงเปลี่ยนได้ หรือ

(๒) ในขณะที่ยังมีกฎหมายว่าด้วยการจำกัดการซื้อขายเงินปรีวรรตต่างประเทศใช้บังคับอยู่

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “เงินตราที่พึงเปลี่ยนได้” หมายความว่า เงินตราของประเทศที่รับปฏิบัติแล้วตามพันธะที่ตั้งไว้ตามหมวด ๘ แห่งข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว การซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์นั้น

(๑) อัตราที่พึงใช้สำหรับการซื้อหรือขายต้องไม่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่า ๑ ใน ๒ ของร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคของบาท

(๒) ธนาคารแห่งประเทศไทยจะรับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดมิได้ เว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น เว้นแต่ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศนั้นซื้อหรือขายกันในตลาดต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคสำหรับเงินตรานั้นเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น

ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ได้รับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดเว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่ต้องจ่ายเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

หมวด ๓

ทุนสำรองเงินตรา

มาตรา ๒๖ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของเงินตรา ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรักษาทุนสำรองเงินตราไว้กองหนึ่งเรียกว่า “ทุนสำรองเงินตรา”

มาตรา ๒๗ บรรดาสินทรัพย์ที่มีอยู่ในทุนสำรองเงินตราซึ่งมีอยู่ก่อนและในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นทุนสำรองเงินตราตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ทุนสำรองเงินตรานั้นให้กันไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากสินทรัพย์อื่น ๆ บรรดาที่เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จ่ายทุนสำรองเงินตรา เว้นแต่

- (๑) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้ถอนธนบัตรเป็นจำนวนเท่ากันคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ
- (๒) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้รับสินทรัพย์อย่างอื่นตามมาตรา ๓๐ มีค่าเท่ากันขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองเงินตรา

การจ่ายทุนสำรองเงินตราดังกล่าวจะกระทำต่อเมื่อได้มีคำสั่งของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๓๐ ให้สินทรัพย์ดังต่อไปนี้เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา คือ

(๑) ทองคำ

(๒) ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิงหรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้ ต้องเป็นรูปเงินฝากในธนาคารกลางหรือธนาคารพาณิชย์นอกราชอาณาจักร

- (๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศที่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)
(๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทยที่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)

หรือเป็นเงินบาท

(๕) ตัวเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้ แต่ต้องมีค่ารวมกันไม่เกินร้อยละสิบของยอดธนบัตรออกใช้

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำหรือดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ทองคำ เงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศที่มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ฝากหรือซื้อซึ่งเป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องจัดดำรงไว้ให้มีค่ารวมกันทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบของยอดธนบัตรออกใช้

มาตรา ๓๑ ราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ให้ถือราคาโดยคำนวณดังต่อไปนี้

- (๑) ทองคำตามค่าเสมอภาคของบาท
(๒) เงินตราต่างประเทศตามค่าเสมอภาคของเงินตรานั้น ๆ
(๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศตามราคาตลาดที่เป็นอยู่เมื่อสิ้นปีที่ล่วงแล้วหรือถ้าเป็นหลักทรัพย์ที่ซื้อในระหว่างปีตามราคาในเวลาซื้อ และให้เปลี่ยนเป็นบาทตามค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศนั้น
(๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทยตามราคาซื้อหรือรับช่วงซื้อลด หรือตามราคาที่ตราไว้ แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

(๕) ตัวเงินตามราคาซื้อหรือรับช่วงซื้อลดไว้

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำ ตามค่าเสมอภาคของบาท หรือที่เป็นดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ตามค่าเสมอภาคของเงินตรานั้น

ในระหว่างที่ยังไม่ได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาททองคำตาม (๑) และ (๖) นั้น ให้ถือตามค่าของทองคำในอัตรา ๐.๐๔๔๓๓๕ กรัมทองคำบริสุทธิ์ต่อหนึ่งบาท

มาตรา ๓๒ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตีราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตราทุก ๆ ปี ไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันขึ้นปีใหม่

มาตรา ๓๓ ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตราแต่ละปีให้ใช้เพื่อการต่อไปนี้

- (๑) ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตร
(๒) ค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการธนบัตร
(๓) ค่าเสื่อมราคาหรือสูญไปซึ่งสินทรัพย์ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตรา
เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้
ถ้าผลประโยชน์ที่เกิดในปีใดมีจำนวนไม่พอแก่การจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายเงินในบัญชีสำรองพิเศษชดใช้เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ทุนสำรองเงินตรามีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพราะการตีราคาตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศใด ๆ ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตราอันเป็นเหตุให้มีผลกำไรหรือขาดทุน ผลกำไรหรือขาดทุนนั้นให้รับขึ้นหรือจ่ายจากบัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ถ้ามีไม่พอจ่าย ก็ให้จ่ายรายได้ของแผ่นดินเท่าจำนวนที่ขาดอยู่นั้นไปใช้ทุนสำรองเงินตรา

ถ้าในปีต่อ ๆ ไป ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตรามีเหลือจากการจ่ายตามมาตรา ๓๓ ให้ใช้คืนเงินรายได้ของแผ่นดินจนครบจำนวนที่ได้จ่ายตามความในวรรคก่อน และเมื่อเหลือเท่าใดจึงให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากอัตราที่กำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสามเท่าของจำนวนเงินที่ซื้อหรือขายต่างไปจากอัตราที่กำหนดนั้น หรือเป็นเงินหนึ่งพันบาท แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยเงินตราเท่าที่ใช้กันมาในระยะเวลา ๓๐ ปีเศษแล้วนั้น มีจำนวนมากมายหลายสิบฉบับ ตัวบทในพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง มีทั้งหลักจัดการเงินตรา ระบบถาวรอันเป็นอยู่แต่ดั้งเดิม แต่ถูกระงับการใช้บังคับไปโดยปริยายกับยังมีหลักจัดการเงินตราในระบบชั่วคราวใช้บังคับแทน เป็นการสับสนปะปนกันอยู่ และกระจายกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ เมื่อในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่รับรองและได้ใช้หลักจัดการเงินตราระบบชั่วคราวซึ่งมีการต่ออายุกันตลอดมากกว่า ๑๕ ปีแล้วเช่นนั้น จึงสมควรที่จะได้ปรับปรุงตัวบทกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราวโดยแก้ไขเล็กน้อย เพื่อให้ถาวรสืบไปโดยไม่ต้องมีการต่ออายุกันเป็นคราว ๆ เช่นแต่ก่อน